“Edhhibil be's Rabben-nas, veshfi, Entesh-Shafi, la shifae il-la shifauke, shifaen la jugadiru sekamen (O Zoti i njerëzve! Largoje dhimbjen! Shëro, sepse Ti je Shëruesi, nuk ka shërim përpos shërimit Tënd, shërim i cili nuk lë sëmundje)!”

Aishja (Allahu qoftë i kënaqur me të!) tregon: “I Dërguari i Allahut u bënte rukje disa të sëmurëve, duke ua vënë dorën e djathtë sipër dhe duke lexuar: “Edhhibil be's Rabben-nas, veshfi, Entesh-Shafi, la shifae il-la shifauke, shifaen la jugadiru sekamen (O Zoti i njerëzve! Largoje dhimbjen! Shëro, sepse Ti je Shëruesi, nuk ka shërim përpos shërimit Tënd, shërim i cili nuk lë sëmundje)!”

[Sahih] [Muttefek alejhi]

Sa herë që Profeti vizitonte një të sëmurë, ai lutej për të duke thënë: "O Allah, largoje dhe zhduke sëmundjen e rëndë, o Zot i njerëzve, Krijuesi i tyre dhe Furnizuesi i tyre, dhe shëroje këtë të sëmurë, sepse Ti, i Lartësuar qofsh, je Shëruesi. Të lutem me emrin Tënd, Shëruesi. Nuk ka shërim që mund t’i ndodhë të sëmurit, përveç shërimit Tënd dhe mirëqenies Tënde, një shërim që nuk lë pas asnjë sëmundje dhe nuk mban asnjë lloj sëmundjeje tjetër.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sq/show/5542